

SAINT GERMAIN,

A MAGYAROK ÉGI DIPLOMATÁJA, RÁKÓCZI FIA

Megjelent: **Forray Zoltán**, Táltos III/3. szám – 2000. máj-jún., 7-9. számában.

Európa rejtélyes embere, gróf St. Germain, avagy Comte de St. Germain, a világ legtöbb ezoterikus iskolája szerint élő avatár, vagyis halhatatlan mester.

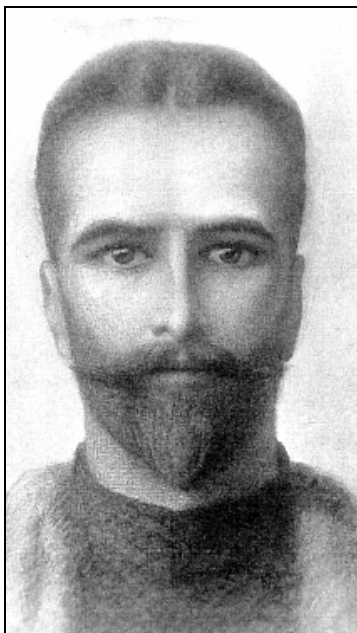
St. Germain állítólag, szemtanúk leírása szerint olyan „adeptussá” vált, aki a „bölcsök kövének” birtokában az ólmot arannyá, az üveget gyémánttá tudja változtatni. Mindenek felett arról híres, hogy korát senki nem ismeri, mert már nagyon régen él, sőt halálát és temetését is többször megjátszotta.

Leadbeater „The Master of the Path” című könyvében írja, hogy találkozott St. Germain-nel Rómában 1925-ben. A Pincian dombi díszkertben órák hosszat beszélgettek a teozófiai társaság (Theosophical Society) munkásságáról.

Mások, mint pl. Franz Graeffler „Recollections of Vienna” (Bécsi visszaemlékezések) című könyvében St. Germain grófjának földöntúli képességeit említi, idézve: „Holnap éjjel utazom, szükség van rám Konstantinápolyban, majd Angliában, mert két találmányt készítek elő, amelyet a jövő évszázadban fognak használni – vonatokat és gőzhajókat.” Ezt az 1700-as években mondta, amikor még mindez ismeretlen volt.

Mások szerint ez a csodaember már régen élt más nevek alatt is, mindig elrejtve igazi énjét. Ő volt Lord és Lady Bacon fogadott fia, Francis Bacon. Az ő írásai megjelentek olyan nevek alatt, mint William

Shakespeare, Christopher Marlowe, Spenser, Montaigne, Burton, Cervantes, stb.

Saint Germain

Miután Angliában megjátszotta halálát és temetését, Európában mint Valentine Andreas, Comte de Bagalis név alatt írt.

Komoly történelmi és irodalmi hírességek barátjukként ismerték. Nagy Frigyes porosz király például azt mondja róla: „St. Germain az ember, aki nem hal meg.” ... Szemé-

lyesen ismerte őt Voltaire, Rousseau, Walpole és Casanova.

Ki is ez a rendkívüli csodaember, az „adeptus, aki nem hal meg”?

A történetírók szerint II. Rákóczi Ferenc elsőszülött fia.

1694. szeptember 25-én, II. Rákóczi Ferenc feleségül vette Charlotte Amalie hercegnőt, a Hessen-Reinfels házból. Az esküvő a kölni katedrálisban folyt le. Ebből a házasságból két ismert gyermeke származott, de 1737-ben közzétett végrendelete egy harmadik, meg nem nevezett fiút is megemlít mint örököst. Ez a harmadik gyermek, a legöregebb fiú, mint trónörökös – Leopold George néven ismert.

1691-ben vagy 1696-ban született, ami egy kissé bizonytalan. Emiatt a bizonytalanság miatt van az, hogy lehetséges, hogy anyja nem is Charlotte Amalie, hanem II. Rákóczi Ferenc korábbi felesége. Egyedül az biztos, hogy az 1700-as évek elején korai halál érte, amely meg lett „játszva”, hogy az erdélyi és a Habsburg intrikák cselszövéseitől mint trónörökös meg legyen mentve.

Erdély függetlensége elvesztével Leopold George Európában mint St. Germain grófja tűnt fel.

E rendkívüli ember, a Rákóczi család utolsó sarja, avagy gróf St. Germain magyar származású.

St. Germain különösen a nagy francia forradalom előtti időszakban tevékenykedett. Madame de Pompadour emlékirataiban csodálkozva ír a gróf hatalmas tudásáról és személyi varázsáról. A korabeli emlékezések szerint dúsgazdag, zseniális gondolkodású és végtelenül fiatalos megjelenésű ember.

A királyi magánlakosztályok titkos bejáratai állandóan nyitva voltak előtte. Rendszerint ugyanolyan rejtélyesen távozott, mint ahogy váratlanul megjelent.

Csiszolt gyémántokat és smaragdokat osztogatott bálokon olyan mennyiségben, hogy a résztvevők szájátátva ámulták.

Hessei Karl herceg szerint St. Germain gyermekkorában a Medici családban nevelkedett, és a család avatta be a „rózsakeresztes” és rejtett tudományokba.

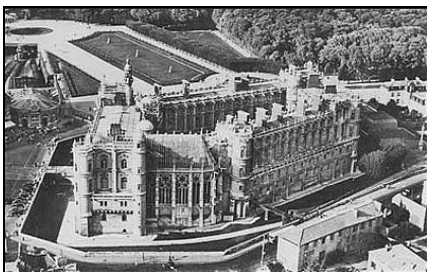

St. Germain, az alkímia mestere

Megjósolta a Bourbonok sötét jövőjét, külön felhívva Comtesse D'Adhemar figyelmét, aki könyvet is írt az eseményekről „Souvenirs sur Marie Antoinette” címmel. Abból egy idézet: „Az idő közeledik Franciaországban, mikor az eddig távol tartott

balsorsot a királynő már nem tudja majd befolyásolni. Akkor emlékezni fog Dante poklára, amely tőle függött: 'Ó királynő, ne kételkedjen, már eljött a nap!!'

St. Germain vagy Saint Germain, Count de Saint Germain és Comte de St. Germain minden európai nyelven hibátlan kiejtéssel beszélt.

St. Germain kastélya, Franciaországban

Korának legmesteribb kardvívó bajnoka volt, és mindemellett a hegedűt oly csodálatosan szólaltatta meg, hogy Paganinivel lehetett összehasonítani. Egyszerre tudott írni (mindkét kezével) két különböző levelet, mindegyik a pontos másolata volt a másiknak, olyannyira, hogy ha egymásra helyezve a fényre tartották, a betűk tökéletesen eltakarták egymást.

St. Germainról az is feljegyződött, hogy amit látott, vagy olvasott, például szó szerint egy egész újság tartalmát, felidézte még napok elmúltával is.

Sokan kételkednek, hogy ez a rejtélyes ember, aki a Rákóczi család sarja, egyáltalán létezett. A francia nemzeti levéltárban, a francia külügyminisztérium levéltárában, a holland és porosz birodalmi levéltárban, a bécsi levéltárban és a dán állami

levéltárban mindenhol feljegyzések vannak róla.

Különleges képességeiről E. M. Butler „Myth of the Magi” című könyvében részletezve ír: „Amikor is XV. Lajos az unalomtól kínozva semmitől nem lepődött meg, St. Germain azzal a tétivel, hogy egy hibás gyémántját olyan tökéletes kővé formálta át, amely rögtön háromszoros értékűvé vált, tágra nyitotta a szemét.”

St. Germain grófjáról óriási irodalom maradt fenn. Így Dr. Raymond Bernard (AB., Ph.D. M.A.) „The Great Secret of Count Saint Germain”, „Gróf Saint Germain legnagyobb titka” című könyvében több más komoly forrásra is hivatkozik.

Arthur Crockett és Timothy Green Beckley „Count Saint Germain, az Új Korszak Profétája, aki Örökké Él” című könyvében a másik népszerű kiadványukra (Angels of the Lord) hivatkoznak, és megemlítik Rev. Virginia F. Brasington-t, aki egy „rejtélyes idegennel” és Thomas Jeffersonnal foglalkozva írja: „Az Egyesült Államok alapításánál az első (még leendő) elnök kertjében megjelent egy csuklyás, halkán beszélő idegen, aki átadta a leendő címer tervét” (az USA címerét) és hosszasan beszélgettek. St. Germainról emlékezik Horace Walpole is, miután az angolok „jakobinus” ügynökként letartóztatják.

Mindebből látható, hogy St. Germain ritka tehetséges és rendkívüli ember.

(...)